

**ÉVKÖZI 5. VASÁRNAP***A év*

1-4 oldal

Olv.: Iz 58,7-10 – 1Kor 2,1-5 – Mt 5,13-16

***KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL******Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Ezen a mai vasárnapon gyönyörű biztatást kapunk Istentől, hiszen az Isten a maga válságkezelő programját kínálja föl nekünk. Válságok közepette élünk, van-e lehetőségünk ezeket a válságokat legyőzni? Izaiásnak egy gyönyörű jövődölését fedezhetjük fel ebben a biztatásban, ami így hangzik: a sötétben járó nemzetek között felragyogott a világosság, Jézus Krisztus. Izaiásnak a csodálatosan szép jövődölése rejtőzködik ebben az üzenetben. Ha megtöröd a kenyeredet az éhezővel, a hajléktalant befogadod az otthonodba, ha a mezítelent felöltözteted, akkor fölragyog világosságod, mint a hajnal. Kedves Testvérek, most amikor összegyűltünk ezen a vasárnapon istendicsőítésre, akkor valóban szeretnénk fölfedezni Istennek az ajánlatát, amely kiút a válságból. Válságban élünk, korrupció világában élünk, szinte a mai napra szól ez az üzenet.

***Szentbeszéd***

Kedves jó Testvérek! Karácsonyi ünnepek után vagyunk, amikor tudatosult bennünk, hogy Jézus Krisztus eljöveteleivel az isteni program helyreállította a világ rendjét. Ezt a rendet különböző válságok veszélyeztetik, és az Istennek az újabb ajánlata a mi számunkra, hogy mi módon győzhetők le azok a válságok, amelyek a világ rendjét veszélyeztetik.

Nagyon egyszerűen, csak mintegy előreutva két fogalmat szeretnék előterjeszteni. Az egyik: a világon, amelyben élünk, farkastörvények uralkodnak, a válság egyik neuralgikus pontja. A másik: a világban nő a sötétség, mert az önző törekvések hálójában vergődik a világ, és mintha megfedekeznenk egymásról.

Az első fájdalmas jelenség, amivel szembesülünk a mindennapjainkban. Nap mint nap válságokról hallunk, itt most sajátosan a háborúnak a kapcsán szankciókkal szembesülünk és újabban egyre többször hallunk a korrupcióról. Mindkettő pontosan azt a rendet támadja, amit a Biblia ezzel a két sajátos fogalommal jelez, mint ajánlat: ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága. És nekünk ma ezzel a két fogalommal kell szembesülnünk. Mert ha a só ízet veszti, akkor kidobják, semmire se való. Ha a keresztények nem a világosság fiaiként gondolkodnak a világban, akkor nincs rájuk szükség, elfelejtik őket.

Ezen a mai vasárnapon tehát az Isten programját, a válságkezelő programját, az egyetlen menekülési irányt kell tudatosítani magunkban. Az a vigasztaló üzenet hangzik el a Bibliából, hogy a sötétben járó nemzetek számára világosság támad napjainkban is Jézus Krisztus által, aki a föld sója és aki a világ világossága. Az Egyházban, illetve az Egyház által működik Istennek ez a programja, a válságkezelő programja. Ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága. Az Egyház ecclesia, így mondja a görög, és a mi keresztény gondolkodásunkban ez a görög fogalom meggyökeresedett. Ecclesia görög szó, ekkaleo, magyarul azt jelenti: az összegyűjtöttek közössége. Isten a kezdeményező, de ennek a közösségnek emberi arca van. Isten a kezdeményező, aki Jézus Krisztus által hívja annak idején a zsidókat meg a pogányokat, és ma a kezdeményező Isten általunk hívja az embereket ebben a közösségbe, amely közösségben az ember a problémáira, gondjaira feleletet kap.

Tehát Jézus Krisztus által hívja ebbe a közösségbe Isten az embereket, és mi az Egyháznak a tagjai vagyunk, Jézus Krisztusnak vagyunk a testvérei, Jézus Krisztusnak vagyunk a munkatársai. Éppen az Egyház által jelenhet meg az a lehetőség, amely által mindazokból a gondokból, amelyek szinte agyonnyomnak bennünket, menekülhetünk. Persze azt nem szabad elfelejteni, hogy az a Jézus, aki a föld sója és aki a világ világossága, nem olyan válaszokkal érkezik ide hozzánk, amit általában mi emberek várunk tőle, hogy oldja meg ezt meg azt meg amaszt, a problémánkat. Nem, Jézus Krisztus arról beszél, hogy az ember Isten után vágyakozik, és az ember életének a megoldását az hozza meg, ha Istennel találkozunk és ebben a találkozásban fölismerjük, mit jelent összetartozni az Istennel és ugyanakkor ebben a találkozásban fölismerjük a feladatunkat, hogy feladatunk van egymással kapcsolatosan.

Az Egyház képe, ahogy hallottuk a mai Evangéliumban is, a hegyre épült város. A hegyre épült várost nem lehet elrejteni, látható. Milyen város az, ami láthatatlan? Az Egyház képe a só. A só megóvjá a világot a romlástól. De most ne arra gondoljunk, hogy miképpen tudjuk az ételeinket a sónak a bevonásával megóvni a rothadástól, hanem arra gondoljunk, hogy egészen sajátos szövetséget fejez ki a só. Szövetséget Istennel és szövetséget egymással. És ebben Jézus Krisztus nekünk a minta is, meg a példa is. Jézus azért a föld sója, mert Jézus olyan szövetségben tartozik össze az Istennel, hogy ez megbonthatatlan. Ez jelenti Jézus számára a küldetést, ezért ő a föld sója, mert az emberi élet arra való – Jézus a mi emberi életünk arculatát akarja formálni – az emberi élet arra való, hogy Istennel szövetségben értékek határozzák meg a gondolkodásunkat, magatartásunkat, a cselekedeteinket.

És a másik, Jézus a világ világossága. Jézus a mester és ugyanakkor ő a szolga. Érthetetlen a világ számára. A mester az, aki a mágiszter, aki jobban tudja az élet kérdéseire a választ, mint a többi ember. Hát különben nem lenne mester. Néha egy kicsit mosolygok is azon, amikor ilyen-olyan-amolyan területen valakit mesterként titulálnak. Jaj, óvatosak legyünk vele. A mester az, aki tudja, mi a válasz, aki tudja, mi a kérdéseinkre a válasz. Jézus tudja, és ezért Ő a világ világossága, mert Jézus a cselekedeteivel világosságot teremt ebben a világban. Abban a sötétségben igazít el bennünket, amely sötétség közömbössé tesz bennünket egymás iránt, mert a magunk érdeke, a magunk önző gondolata teljesen behálóz bennünket. Jézus azért a világ világossága, mert a figyelmünket a másik emberre utalja. Minő érdekes, hogy Jézus Krisztusnak voltak rajongói és voltak elítélői. Jézust sem az nem érdekelte, hogy kik rajonganak érte és miért rajonganak érte, és az sem érdekelte, hogy miért értetlenkedtek vele kapcsolatosan az emberek. Mert ő ment a maga útján, és az ő útja az, amit az Isten jelölt ki a számára, és ez az Istennel való kapcsolat kikezdzhetetlen volta és az emberek szolgálata mindenekelőtt és mindenekfölött.

Testvérek, ha az Egyház az Isten választ hordozza ebben a világban, akkor ne csodálkozzunk azon, hogy ez az Egyház ugyanazokkal a helyzetekkel szembesül, amikkel Jézus. Vannak, akik rajonganak az Egyházért és vannak, akik elítélik ezt az Egyházat. Ma többen ítélik el, mint akik úgy gondolják, hogy szükség van erre az Egyházra. Hát itt Európában tragikus a helyzet, mert még ki is mondták, hogy nincs szükség az Egyházra. Az Egyház gyalázatos, az Egyház istenkedik, és nincs rá szükség. Mert akadályozza az önző emberi törekvéseket. És minő magától értetődő kell, hogy legyen ez! Néha meg is állunk és megrökönyödünk, hogy miért olyan az Egyház magatartása, amilyen. Mert az Egyházat sem egyik, sem másik nem szabad, hogy meghatározza, sem a rajongóknak a tábora, sem pedig az elítélőknek a tábora. Hanem az út, az az út, amit az Isten jelölt ki a számára.

Kedves Testvérek, miről van pontosan szó? Ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága, ezt a kérdést kell magunkban tisztázni, a sónak a szerepét. És tudjunk egy kicsit továbblépni annál, mint amire általában ezzel kapcsolatosan gondolunk, mint a háziasszonyok, akik egy csipet sót tesznek az ételbe, mert anélkül élvezhetetlen az étel, de ha

elsózzák az ételt, akkor ehetetlen. Nem ez az igazi üzenet, hanem – ez döntő – a só állandó kapcsolatot fejez ki. A zsidó gondolkodásban ez egészen természetes volt, hiszen a Holt-tengernek, az élettelen tengernek, a sós tengernek a képe meghatározó volt a számukra, és ez azt az üzenetet hozta nekik, hogy a só arról beszél, hogy az életet miképpen szolgálja. Tehát az állandóságnak a kifejezője a só, mert ha megfelelően sózzuk az ételt, akkor az egy állandó ízt jelent, ennyiben igaz erre a mindennapi jelenségre való hivatkozás. De az Istennel való kapcsolatban ez azt jelenti, hogy kikezdhethetetlen az Istennel való szövetsége az embernek. Ha megbicsaklik ez, vagy ennek a szövetségnek az ereje miattunk gyengül, akkor szembe kell nézni azzal a jelenséggel, hogy a só elveszítette a jelentőségét.

Ezért például a Biblia Istennel való kapcsolatunkat sószövetségnek mondja. Talán nem is találkoztak a Testvérek ezzel a fogalommal. Pedig ez pontosan ezt jelenti, és ez az egyik menekülési út, hogy olyan kapcsolatunk legyen az Istennel ebben a világban, amely kikezdhethetetlen, a mi gondolkodásunkat, mindennapjainkat az Isten elvárása határozza meg. Ezért igaz az, hogy egy olyan világban, amely világba úgy küld bennünket Jézus, mint bárányokat a farkasok közé, akkor ez a kikezdhethetetlen kapcsolat az Istennel azt jelenti, hogy ahol farkastörvények uralkodnak, ott azok képviselik a megoldást, akik szelídek, azok képviselik a megoldást, akik igazságra törekvők, akikben nem a revánsvágy dominál és uralkodik. Mert ahol verekedés van, ott egyedül a kiutat azok mutatják, akik igazságra törekednek. Hogy ennek mekkora ereje van, kicsi vagy nagy, ez egy másik kérdés.

És ugyanígy a másik, hogy ti vagytok a világ világossága. Ebben a világban, amelyben élünk, szinte mindent az önzés hálóz be. Ha ez így van, akkor mindent elfed az ember önös törekvése, és megfeledkezünk arról, hogy mi az egymással kapcsolatunkban egymás életét szolgáljuk. Ha ez nem működik, akkor nincs szükség ránk, hiszen ez az egyetlen hívás és az egyetlen életet szolgáló ajánlat. Ott, ahol az erősebb győz, vagy ahol az erő feszül az erőnek, ott megjelenik-e a szelídség, megjelenik-e az igazságra törekvést, az a fajta igazságra törekvés, amiről ez a hatalmas kereszt beszél?

Mert Jézus nem véletlenül könyörgött az Atyához: Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek, Atyám bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek, akik egymással háborúskodnak, mert az igazság a megbocsátásból bontakozik ki, a megbocsátás pedig a sebeknek az ajándéka. Nem véletlen hogy mikor Jézus a feltámadása után megjelent a tanítványoknak, a sebeit mutatta meg. Azokat, amiket elszenvedett azoktól, akik úgy gondolták, hogy erővel legyőzhető a másik ember. Megölhető, de le nem győzhető. Ezért mondja Jézus nekik: béke nektek, békesség veletek, és hivatkozik a béke útjára, a sebekre, amiket elszenvedett azoktól, akik úgy gondolták, hogy elirthatják. És azóta is a békességnek, a békének, az egymással való kapcsolatunknak az egyetlen lehetősége, hogy egymás életét szolgáljuk.

Testvérek! Ahol az Istennel való kapcsolat kikezdhethetetlen, ahol az önző világban egymás életét szolgáljuk, ott az ember legyőzött minden válságot. És ne csodálkozzunk azon, hogy akkor, amikor az emberek a válságokat úgy akarják legyőzni, hogy Istenre nem is gondolnak, amikor az emberek a válságot úgy akarják legyőzni, hogy a fizikai erejüket fokozzák és egymással szembe állítják, akkor a válság nemhogy megszűnik, hanem egyre fokozódik. Nyilvánvalóan ennek is a tanúi vagyunk a világunkban.

Ahol az Istennel való kapcsolat nem meghatározó, ott elhatalmasodik a korrupció, hiszen a korrumpálódott embernek nincs igazodási pontja. Akinek nincs Istene, mire hivatkozik? Minden törekvésében és különösen azoknak a törekvéseknek az esetében, amikor csak a maga önző szempontjai határoznak meg mindent, ebben az esetben egyszerűen nő a sötétség, és a világosság soha nem jelenik meg a mindennapjaiban.

Jézus Krisztus erre az egységre hív bennünket. Isten a kezdeményező, ahogy említettem, Jézus Krisztus által jelenik meg a megoldás, az istenkapcsolat kikezddhetetlen volta és az emberi kapcsolataink szolgálatban kiteljesedő csodája. Élünk ezzel a lehetőséggel, hiszen az, hogy még valami fény ígéretekppen jelen van a világunkban, ez csak azoknak köszönhető, akik valóban észreveszik a másik ember gondját és baját és azzal egyáltalán foglalkoznak.

Testvérek! Élünk Isten ajánlatával és ne engedjük, hogy a világunkat az istentelenek tönkretégyék. Ne engedjük, hogy a harácsolók egyszerűen mindent maguknak akarjanak és egymástól szenvedjünk mi emberek. Isten ajánlata az élet!

+ *A M E N* +

### *Hívek könyörgése előtt*

Kedves [Sóti] István! Köszönjük a szolgálatodat, feleséged is segít újabban ebben, hiszen nélküled ezek az emberek a kórházból nem tudnának itt lenni. Ez igazi szolgálat!

### *Szentmise befejezése*

Kedves Testvérek! Egyetlen dolgunk van. Menjünk tovább az úton, de azokkal az értékekkel, amik ennek a világnak a megmentői. Az egyik és legfontosabb az Istennel kikezddhetetlen szövetségünk. Ez a szövetség nem eladó, ezt nem lehet fölcserélni semmivel és semmire. A másik pedig: ennek a világnak a sötétségét csak a jócselekedetek világosságával lehet eloszlatni. A két ajánlat: ti vagytok a föld sója, ti vagytok a világ világossága. Testvérek, e nélkül válságból válságba megyünk, e nélkül a korrupció egyszerűen letarolja a világ minden értékét.

Kedves Testvérek, majdnem elfelejtettem a Balázs-áldást. Hiszen a héten volt Balázs püspöknek az ünnepe. Ő egy örmény püspök, aki az én szívemhez különösen közel van, hiszen az örmény nép volt az első keresztény nép, akit szerettek volna teljesen kiirtani a föld színéről. Aki szent Balázs püspök közbenjárására kéri az Isten segítségét, áldását, az Balázs-áldásban részesülhet. Az áldás Isten igenje, és azt gondolom, hogy ezt nagyon komolyan kell venni, hiszen az életünk idejét nem mi határozzuk meg, az az Isten kezében van.

A szent püspök közbenjárását a torokbajunkkal és minden más bajunkkal kapcsolatos nyomorúságunkban kérjük. Általában a betegségek a torkunknál jelentkeznek először, tehát különösen is aktuális az Isten áldása szent Balázs közbenjárására. Aki az áldást kéri, itt középen ide lehet jönni, és én közvetítem szent Balázs vértanú püspök közbenjárását.

+ *Á L D Á S* +